

از کارگران چریک فدائی خلق بیاموزیم

کارگر قهرمان رفیق شهید اسکندر صادقی نژاد در سال ۱۳۱۹ در خانواده ای کارگری به دنیا آمد. از چهارده سالگی به عنوان شاگرد تراشکار به کار مشغول شد و در هفده

رفیق اسکندر صادقی نژاد

سالگی اولین اعتصاب کارگری پس از کودتای

۲۸ مرداد را در محل کارش سازماندهی کرد. او به همین دلیل دستگیر شد و پس از آزادی از محل کارش اخراج شد. رفیق اسکندر، کارگر میل لنگ تراش کارخانه "بندار" بود که به عنوان کادر سندیکایی در صنف فلزکار - مکانیک فعالیت های قابل توجهی انجام داد و درست به خاطر همین فعالیت ها به عنوان یکی از دبیران سندیکای کارگران فلزکار - مکانیک انتخاب شد. این سندیکا در سال ۱۳۲۳ تاسیس شده بود و از قدیمی ترین کانون های مبارزات پرولتری در ایران بود که رژیم شاه هنوز نتوانسته بود آن را از بین ببرد. رفیق اسکندر عضو گروه کوهنوردی سندیکا نیز بود و همین مسئله اسباب آشنایی او با برخی رفقای دیگر که بعدها به عنوان انقلابیون کمونیست چریک فدائی شناخته شدند را نیز فراهم ساخت. رفیق اسکندر طی نیمه دوم دهه چهل در کنار رفیق غفور حسن پور در شکل گیری گروه جنگل نقش ایفاء نمود.

به دنبال رستاخیز سپاهکل و اعدام ۱۳ رزمنده کمونیست در ۲۶ اسفند سال ۴۹، رفقای باقی مانده گروه جنگل یک تیم عملیاتی شکل دادند که رفیق اسکندر فرمانده آن بود. همین تیم در ۱۸ فروردین ماه، تیمسار فرسیو که حکم اعدام ۱۳ رزمنده سپاهکل را صادر کرده بود را به جزای خیانتها و شقاوت های خود رساند. تیمسار فرسیو، مزدوری بود که رفقای سپاهکل را در دادگاه در بسته نظامی محاکمه و حکم اعدام آنان را صادر کرده بود. عملیات اعدام انقلابی فرسیو تاثیر بسیار شورانگیز و گسترده ای بر افشار پیشرو جامعه داشت و شور و شوق بسیاری برانگیخت تا آنجا که دانشجویان دانشگاه های تهران در تظاهرات پر شور اردیبهشت ماه سال ۵۰ خود فریاد می زدند "فرسیو مرگت مبارک". به دنبال این عملیات و عملیات کلانتری قلهک که توسط رفقای دیگری صورت گرفت و به واقع ادامه حیات و تداوم فعالیت های چریکهای فدائی خلق را به اطلاع همگان رساند، دیکتاتوری

تجمع اعتراضی کارگران البرز غربی در اعتراض به عدم دریافت دو ماه حقوق!

صبح روز یکشنبه ۱۶ شهریور ماه، همزمان با سفر استاندار گیلان و هیئت همراهش به منطقه عمارلو، کارگران معدن زغال سنگ البرز غربی در مسیر عبور او در مقابل درب ورودی معدن دست به یک تجمع اعتراضی زدند. به گفته یکی از کارگرانی که در این تجمع حضور داشت این اعتراض به خاطر عدم دریافت دو ماه حقوق و همچنین نگرانی کارگران نسبت به تامین مخارج تحصیلی فرزندانشان در آستانه آغاز سال تحصیلی بود. کارگران خواستار آن بودند که مسئولان استانی به مشکلات آنها در این واحد تولیدی رسیدگی کنند. این کارگر در ادامه صحبتهایش در رابطه با لغو انحلال معدن البرز غربی افزود: کارگران منتظرند موضوع لغو انحلال معدن البرز غربی بر اساس مصوبه اخیر شورای تامین استان گیلان به کارفرما ابلاغ شود. به گفته این کارگر در این شرایط چنانچه به هر دلیلی فعالیت معدن متوقف شود، نه تنها تامین معاش تعداد قابل توجهی از خانواده های ساکن در منطقه رودبار با مشکل مواجه خواهد شد بلکه آینده شغلی سرپرستان این خانواده ها در خصوص برخورداری از مزایای بازنشستگی نیز با مشکل مواجه خواهد شد.

محکومیت ۴ کارگر پتروشیمی رازی به زندان و شلاق!

به گزارش ایلنا به تاریخ دوشنبه بیست و چهارم شهریور ماه، شعبه ۱۰۳ دادگاه عمومی (جزایی) بندر امام خمینی ۴ کارگر پتروشیمی رازی را به تحمل شش ماه حبس و پنجاه ضربه شلاق محکوم کرده است. حکم دادگاه در پی شکایت مدیر عامل شرکت پتروشیمی رازی از این کارگران به اتهام "اخلال در نظم" و "توهین و تهدید" صادر شده است، اگر چه دادگاه آنان را از اتهام "توهین و تهدید" مبری اعلام کرده است.

در رای دادگاه آمده که شاکی (کارفرما) مدعی شده است این ۴ فعال کارگری در تاریخ ۲۸ بهمن ۹۲ کارگران پتروشیمی رازی را تحریک و ترغیب کردند و با طرح درخواست های غیر موجه و خارج

سرسخن:

تجربه ای از مبارزات کارگران پتروشیمی رازی!

در شرایط تداوم استثمار وحشیانه و بی شرمانه کارگران ایران توسط سرمایه داران، امروز از یک طرف مبارزات کارگری وسعت و شدت هرچه بیشتری به خود گرفته است و از طرف دیگر رژیم جمهوری اسلامی علاوه بر همه اقدامات سرکوبگرانه و ترندهائی که برای باز داشتن کارگران از مبارزه و پی گیری خواست های صنفی و طبقاتی خود به کار می بندد به روند تهدید و ارباب کارگران و حذف آنها از محیط کار از طریق احضار به دادگاه و تعیین حبس و زندان برای کارگران معترض ابعاد و شدت بیشتری بخشیده است - که البته خود ننگ حک شده دیگری بر پیشانی این رژیم و دولت روحانی است. تداوم مبارزات کارگران پتروشیمی رازی و چگونگی برخورد مقامات ذیربط دولت روحانی به کارگران یکی از نمونه های بارز در این مورد می باشد.

مبارزات کارگران پیمانی پتروشیمی که از ۱۸ دی ماه سال قبل (۱۳۹۲) برای افزایش دستمزد، لحاظ شدن حقوق بر مبنای قانون مشاغل سخت و زیان آور و بر آورده شدن برخی دیگر از خواست های صنفی آنها آغاز شده بود در ۲۸ بهمن ماه که کارگران یک بار دیگر برای تحقق خواسته های خود دست به تجمع زدند با برخورد شدید کارفرما و رژیم حامی شان مواجه شد؛ و متعاقب آن با شکایت کارفرما هشت تن از کارگران به «دادگاه عمومی» احضار گشتند که از میان آنها حال چهار تن از کارگران از طرف «دادگاه» به شش ماه حبس و پنجاه ضربه شلاق محکوم شده اند.

نگاهی به شرایط کار در پتروشیمی رازی نشان می دهد که در این مؤسسه نیز همچون دیگر مؤسسات تولیدی و محیط های کار، با توجه به قوانینی که عمدتاً در دوره رفسنجانی و خاتمی به

بقیه از صفحه اول

حاکم که سخت به هراس افتاده بود، عکس های نه نفر از رفقا را در روزنامه ها منتشر و در معابر و اماکن عمومی نصب نمود و اعلام کرد که برای کسانی که اطلاعاتی در مورد این نه نفر که منجر به دستگیری هر یک از آنان شود به پلیس بدهند، ۱۰۰ هزار تومان جایزه خواهد داد. رفیق اسکندر یکی از این ۹ رفیق بود. بعد از ادغام کامل باقی مانده گروه جنگل با گروهی که از نیمه دوم دهه چهل شکل گرفته و با نام رفیق احمد زاده شناخته می شود و پس از اعلام موجودیت چریک های فدائی خلق، رفیق اسکندر در مرکزیت این گروه قرار گرفت و فرماندهی تیمی بر عهده اش گذاشته شد که عملیات مصادره انقلابی بانک ملی خیابان آینه‌هاور (آزادی کنونی) را در اردیبهشت ۱۳۵۰ سازمان داد. در جریان این عملیات که با موفقیت انجام شد، رفیق امیرپرویز پویان برای روشننگری کارمندان بانک به سخنرانی در باره اهداف چریک های فدائی خلق پرداخت. رفیق اسکندر سرانجام در جریان اجاره خانه ای که صاحب بنگاه معاملات ملکی به او و رفقای همراهش مشکوک و به پلیس اطلاع داده بود در زمان انتقال اثاثیه به داخل آن خانه با نیرو های امنیتی مواجه شد و بلافاصله بین او و رفقای دیگر با نیرو های دشمن درگیری مسلحانه صورت گرفت. در جریان این درگیری دو رفیق در پناه آتش رفیق اسکندر موفق به فرار شدند اما خود رفیق اسکندر به شهادت رسید. بدین ترتیب زندگی کارگر پیشرونی که در جریان فعالیتهای انقلابی اش جهت رهائی کارگران به یکی از فرماندهان چریک های فدائی تبدیل شده بود در سوم خرداد ماه سال ۵۰ طی یک نبرد حماسی در خیابان طاووسی تهران در شرایطی که با مرگ خود نیز تأثیرات عمیق انقلابی در جامعه به جا گذاشت به پایان رسید. اما پیام این کارگر کمونیست فدائی به طبقه کارگر ایران که تنها راه رسیدن به آزادی مبارزه مسلحانه می باشد همچنان در طنین است.

کارگران کوهنورد پنجاهمین سالگرد ساخت جان پناه کارگر در قله توچال را جشن گرفتند!

به گزارش خبرنگار ایلنا در تاریخ ۱۵ شهریور ماه، مراسم نکوداشت پنجاهمین سال ساخت "جان پناه کارگر بر روی قله توچال" برگزار شد. این پناهگاه در سال ۱۳۴۳ توسط گروه کوهنوردی کارگران فلز کار و برخی دیگر از گروه های کوهنوردی ساخته شده است و همان پناهگاهی است که چریکهای فدائی شهید رفقای کارگر، اسکندر صادقی‌نژاد کارگر میل‌لنگ‌تراش، و جلیل انفرادی کارگر جوشکار در ساخت آن نقش داشتند. لازم به ذکر است که هزینه ساخت و نقل انتقال مصالح مورد نیاز برای احداث این جان پناه که در ارتفاع ۳۹۰۰ متری واقع شده است، از محل پس اندازهای شخصی سازندگان و بدون هیچ گونه کمکی از سوی نهادهای دولتی وقت تامین شده بود. به گزارش

بقیه در صفحه ۳

ظاهراً امری غیر قانونی در رژیم جمهوری اسلامی به شمار نمی رود.

واقعیت این است که در شرایطی که سرمایه داران وابسته از طریق رژیم حافظ و مدافع منافع خود یعنی جمهوری اسلامی دیکتاتوری خود را بر جامعه ایران مستولی ساخته اند هیچ حقی برای کارگران از هجوم این دیکتاتوری مصون نیست. بر چنین اساسی است که با این که در قوانین رژیم حاکم پی گیری مطالبات کارگری جرم محسوب نشده و حق کارگر شمرده می شود، اما چنین حقی به راحتی از طرف خود دست اندر کاران این رژیم زیر پا گذاشته می شود. محکوم کردن تعدادی از کارگران پتروشیمی رازی به زندان و تحمل ضربه های شلاق نیز مثال و نمونه ای است که نشان می دهد تحت دیکتاتوری بورژوازی حاکم بر جامعه ایران هیچ حق تثبیت شده ای برای کارگران نمی تواند وجود داشته باشد. این یک جمع بندی واقعی از چگونگی اعمال قدرت سرمایه داران علیه کارگران ما می باشد که به خاطر سپردن و حرکت بر اساس آن از اهمیت بسیار زیادی برخوردار است.

اگر این واقعیتی است که دیکتاتوری حاکم در ایران حتی به قوانین خود نیز پایبند نیست و بی قانونی روال کار و قانون جمهوری اسلامی به مثابه رژیم نماینده منافع بورژوازی وابسته ایران را تشکیل می دهد، در چنین شرایطی کارگران نمی توانند خود را صرفاً به مبارزه قانونی دلخوش ساخته و امیدوار باشند که خواسته های خود را در مجاری قانونی متحقق خواهند کرد. در نتیجه کسانی هم که کارگران را از انجام اقدامات انقلابی باز داشته و سعی می کنند که آنها مبارزات خود را صرفاً در مجاری قانونی پی گیری کنند به واقع خود مدافع وضع ظالمانه موجود اند، وضع ظالمانه ای که کارگران ما را به برده های نوین تبدیل و خون آنها را در شیشه کرده است.

در حال حاضر شاهدیم که کارگران ایران برای افزایش دستمزد، حق بیمه و دیگر خواسته های صنفی و یا عمدتاً برای حقوق های پرداخت نشده خویش دست به اقداماتی می زنند. ظاهراً قانونی ترین این اقدامات که در مواردی خیر آنها در تشریفات خود رژیم هم درج می شود همانا تجمع کارگران در مقابل درب کارخانه یا محلی در مؤسسه تولیدی مربوطه و یا در مقابل یکی از ارگانهای دولتی می باشد. اما حتی در چنین مواردی نیز کارگران به اشکال مختلف مورد تهاجم سرمایه داران و سرکوب نهادهای حکومتی قرار می گیرند. توجه به نمونه اخیر از برخورد نهادهای دولتی به مبارزات کاملاً قانونی کارگران معدن سنگ آهن بافق که به جای رسیدگی به خواسته های صنفی آنان حکم احضار به دادگاه برای تعدادی از آن کارگران صادر کردند هم به نوبه خود بیانگر عدم پایبندی حکومتیان به قوانین خود می باشد. اما مبارزه کارگران ما به حوزه های ظاهراً قانونی محدود نیست و نمی تواند محدود شود. در موارد زیادی کارگران از سوی مدیریت کارخانه تهدید به اخراج می شوند و در صورت

نفع سرمایه داران و به ضرر کارگران تصویب شد و دست سرمایه داران را در تبدیل قراردادهای رسمی کارگران به قراردادهای موقت کاملاً باز گذاشت، برای اکثر کارگران که برخی از آنها حتی بیست سال یا بیشتر سابقه کار دارند، از طرف سرمایه دار شرایط کار پیمانی تمویل شده است، به طوری که امروز در نتیجه چنان تحمیلی نزدیک به دو هزار نفر از کارگران پتروشیمی (از مجموع سه هزار کارگر این واحد صنعتی) زیر نظر چندین شرکت پیمانکاری کار می کنند. اساس اعتراضات و مبارزات کارگران پتروشیمی نیز به این امر بر می گردد که صاحبان کار به خود اجازه داده اند که به کارگران پیمانی خیلی کمتر از کارگران رسمی حقوق پرداخت نمایند. در عین حال این کارگران که به دلیل سختی شرایط کارشان مشمول قانون مشاغل سخت و زیان آور هستند از این بابت مزایایی دریافت نمی کنند که لحاظ کردن آن در حقوق ماهیانه و در حق بیمه و همچنین در اختیار گذاشتن سرویس رفت و برگشت و ناهار از جمله خواسته های این کارگران می باشد. اما در شرایطی که در طی یک سال پس از اولین تجمع اعتراضی کارگران، سرمایه دار و ایادیش واقعی به خواسته های آنها نپنهادند کارگران پیمانی پتروشیمی در ۲۸ بهمن سال قبل دست از کار کشیده و در مقابل ساختمان دفتر مرکزی این شرکت دست به تجمع زدند که منجر به تسلیم شکایت نامه ای از طرف ایادی سرمایه دار (خود سرمایه دار مربوطه که یک فرد اهل ترکیه است در آن کشور زندگی می کند) به مقامات حکومتی و برخورد آن مقامات با کارگران شد. باید دید در این شرح از آنچه وقوع یافته و به طور کلی در مجموع مبارزات اخیر کارگران پتروشیمی رازی چه نکات مهمی نهفته است، نکاتی که بررسی اجمالی آنها می تواند درس های ارزنده ای را در اختیار کارگران ایران قرار دهد.

برای هر انسانی با اندکی تعمق روی موضوع مورد بحث آشکار است که برخورد مقامات رژیم به کارگران پتروشیمی رازی و محکوم کردن آنها به زندان و شکنجه علنی و قانونی (مورد ضربات شلاق قرار دادن آنها) تنها به جهت خاموش کردن مبارزات کارگران پتروشیمی رازی و زهر چشم گرفتن از این کارگران صورت گرفته است تا آنها از مبارزه برای تحقق خواسته های برحق خویش منصرف شوند. اتفاقاً، اساس برخورد «دادگاه» با کارگران پتروشیمی را شکایت نامه کارفرما تشکیل می دهد، چرا که در آن شکایت نامه، خواست های روشن و برحق فوق الذکر کارگران «درخواست های غیر موجه و خارج از موضوع روابط کاری» قلمداد شده اند. «دادگاه» همچنین حکم خود در مورد چهار کارگر مذکور را با تکیه بر این ادعای کارفرما که گویا آنها با «تحریک و ترغیب» دیگر کارگران» باعث تجمع کارگران پیمانکاری و تعطیلی کارگاه شده اند» صادر کرده و از اقدام مبارزاتی کارگران با عبارت «اخلال در نظم» یاد نموده است. در حالی که گفتگوی کارگران با یکدیگر و اقدام به تجمع برای طرح خواسته های عادلانه و برحق خود به سرمایه داران

پی گیری جهت رسیدن به خواسته‌های خود عملاً نیز با اعمال قدرت کارفرمایان، کار خود را از دست می دهند، یا پلیس به کارگران حمله کرده و تجمعات آنها را به هم می زند. تهدید و ارعاب کارگران توسط پلیس و حتی تهاجم شبانه از سوی پلیس امنیتی به منزل کارگران آگاه و مبارز جهت ارعاب آنان و اعمال روش های پلیسی دیگر نیز از جمله ترنندهائی هستند که سرمایه داران و رژیم حامی شان دست در دست هم برای تداوم شرایط استثمار و محکم کردن زنجیرهای دست و پای کارگران به آنها متوسل می شوند. در چنین شرایطی کارگران مجبور به مقابله شده و به اجبار دست به اقداماتی می زنند که قوانین سرمایه داری رژیم ظرفیت پذیرش آنها را ندارد.

بسیاری از کارگران ایران پس از این که از مبارزاتشان در شکل های به اصطلاح قانونی نظیر مذاکره با کارفرما، تهیه طومار و اقدام به تجمعات اعتراضی و اقداماتی از این قبیل نتیجه ای نمی گیرند به شیوه هائی از مبارزه روی می آورند که نه فقط از نظر دست اندرکاران جمهوری اسلامی کاملاً محکوم است بلکه برای خیلی از روشنفکرانی که به مثابه اپوزیسیون علنی رژیم تحت عنوان فعال در این یا آن حوزه اجتماعی قلم فرسایی کرده و فعالیت می کنند نیز پذیرفتنی نیست. برخی از این شیوه ها که در حال حاضر از طرف کارگران به کار گرفته می شود عبارت اند از بستن جاده، گروگان گرفتن مدیران و یا اشغال کارخانه، راه پیمانی و تظاهرات، تخریب ماشین آلات و وسایل کارخانه و از این قبیل. همچنین در شرایطی که کارگران از شدت ظلم و فشاری که به آنها وارد می شود به طور فردی به انجام برخوردهائی که از آنها به عنوان برخوردهای خشن یاد می شود متوسل می شوند که درگیری فیزیکی با کارفرما از جمله آنهاست. در رابطه با به کار گیری هر یک از چنین شیوه های مبارزه از طرف کارگران، عمل رسمی رژیم و وابستگان غیر رسمی شان تردیدی به خود راه نمی دهند که کارگران معترض و مبارز را اراذل و اوباش خطاب کنند. یا نیروهای سرکوبگر رژیم - همانطور که به طور برجسته در مورد کارگران خاتون آباد شاهد بودیم- با اراذل و اوباش خواندن کارگران آنها را که به واقع به خاطر تحقق مطالبات عادلانه شان به مبارزه برخاسته اند به گلوله ببندند.

در مورد کارگران پتروشیمی رازی هم گفته می شود که آنها با استناد به قانون مقابله با اراذل و اوباش محکوم شناخته شده اند که همانطور که گفته شد این اولین مورد نیست که کارگران مبارز ما از طرف ایادی رژیم، اراذل و اوباش نامیده می شوند. اما تجربه مبارزات کارگران پتروشیمی و محاکمه تعدادی از آنان در مراجع قضائی رژیم جمهوری اسلامی با استناد به قانون مربوط به مقابله با اراذل و اوباش تنها بر درستی جمع بندی ارائه شده در فوق تأکید کرده و نشان می دهد که تحت حاکمیت سیستم سرمایه داری در ایران که دیکتاتوری ذات جدا ناپذیر آن می باشد هیچ حق تثبیت شده ای برای کارگران نمی تواند وجود داشته باشد و تا

زمانی که این سیستم با برجاست حقوق کارگران پایمال گشته و از جانب ارگان های سرکوبگر دولتی مورد تهاجم قرار خواهند گرفت. روی این نکته هم باید تأکید کرد که صرف نظر از این که در روی کاغذ چه قانونی برله یا علیه کارگران ما تنظیم گشته (و البته قوانین رژیم های مدافع سرمایه داری اساساً علیه منافع کارگران و در جهت به بند کشیدن آنها تنظیم شده اند)، آنها همواره در اعتراض به شرایط استثمار ظالمانه ای که سرمایه داران برایشان به وجود آورده اند مبارزه می کنند و در این مسیر نه قوانین سرمایه داری و نه انواع اقدامات سرکوبگرانه رژیم هرگز قادر به جلوگیری از مبارزات آنها نمی باشند. اما در طی همین مبارزات است که کارگران ما با تکیه بر تجارب خود به خوبی در می یابند که تنها در جامعه ای می توانند به حقوق تثبیت شده ای برای خود دست یابند که به حاکمیت سرمایه داران داخلی و اربابانی که این سرمایه داران به آنان وابسته اند یعنی امپریالیست ها پایان داده باشند. چنین است که مبارزات صنفی و خودبخودی کنونی کارگران بستری جهت ارتقاء آگاهی و کسب تجربه و به قول معروف «مدرسه جنگ» آنهاست. مدرسه ای است که آنها را برای جنگ در جهت نابودی سیستم سرمایه داری وابسته حاکم بر ایران و رسیدن به سوسیالیسم آماده می کند. آگاهی و تجربه ای که راه آنها را برای برپائی جامعه دلخواه خود، جامعه سوسیالیستی هموار می سازد.

بقیه از صفحه اول

از موضوع روابط کاری، باعث تجمع کارگران پیمانکاری و تعطیلی کارگاه شده‌اند. دادگاه با توجه به شکایت کارفرما و بازبینی فیلم دوربین‌های مدار بسته مجتمع و آنچه سایر قرائن موجود در پرونده خوانده شده است، علی رغم دفاعیات کارگران، اتهام آنان مبنی بر "اخلال در نظم" را محرز و مسلم تشخیص داده است.

آزادی کارگران بازداشت شده معدن بافق به قدرت مبارزات کارگران!

سرانجام روز چهارشنبه ۱۲ شهریور ماه به دنبال ۱۶ روز اعتصاب ۵ هزار کارگر معدن سنگ آهن بافق در استان کرمان - که با تجمع و تحصن خانواده های کارگران و مردم شهر که از این حرکت وسیعاً حمایت می کردند همراه بود بقیه کارگران بازداشتی معدن مزبور نیز آزاد شدند. به دنبال اعتصاب ۳۹ روزه قبلی، کارفرمای معدن و مسئولین حکومتی تعهد داده بودند که به خواسته‌های کارگران به خصوص اعتراض آنها

بقیه از صفحه ۲

خبرنگار ایلنا، در مراسم یاد شده که صبح روز ۱۵ شهریور در محل جان پناه کارگر واقع در قله توچال برگزار شد، جمعی از هیات‌های کوهنوردی کارگران و گروه‌های کوهنوردی استان البرز حضور داشتند. در خاتمه این مراسم از لوح فلزی یادبود پنجاهمین سال ساخت جان‌پناه توچال که در مجاورت محل ورودی این مکان نصب شده است، رونمایی شد.

نسبت به واگذاری ۲۸ و نیم درصد سهام واگذار شده به شرکت فولاد خوزستان رسیدگی کنند. کارگران در جریان آن اعتصاب طولانی دو ماه به کارفرما و مسئولین حکومتی فرصت داده بودند تا خواسته‌های آنها را متحقق کنند اما در آستانه پایان مهلت دو ماهه کارگران برای تحقق خواسته های صنفی شان از جمله لغو خصوصی سازی معدن و اختصاص ۱۵ درصد از سهام باقیمانده جهت رفع محرومیت های این شهرستان، مسئولین حکومت به جای عمل به وعده های شان اقدام به دستگیری کارگران نمودند. در این جریان کارگران مطلع شدند که قرار است در مجموع ۱۸ کارگر با اسامی معین به بهانه شکایت مدیر عامل معدن بازداشت و دادگاهی شوند. بر این اساس ۱۶ کارگری که هنوز دستگیر نشده بودند به داخل معدن پناه برده و هم زمان بقیه کارگران اعلام اعتصاب کردند. در برخورد به این اعتصاب، مسئولین حکومتی یگان ویژه پلیس را به معدن سنگ آهن بافق گسیل نمودند. به این ترتیب جدا از دو کارگری که روز ۲۸ مرداد ماه دستگیر شده بودند دو کارگر دیگر هم در پی ورود ماموران یگان ویژه پلیس به معدن بازداشت شدند و سپس پلیس پنج کارگر دیگر را هم نیمه شب روز شنبه ۱ شهریور ماه با حمله به منزل شخصی آنها دستگیر نمود. به این ترتیب از لیست ۱۸ نفره پلیس ۹ نفر دستگیر شدند. اما اعتصاب یک پارچه کارگران و تحصن خانواده های آنها و اهالی شهر سرانجام مسئولین حکومتی را مجبور به تن دادن به آزادی کارگران کرد. در ۱۶ روزی که اعتصاب کارگران و تحصن خانواده ها و مردم ادامه داشت خانواده‌های کارگران بازداشتی معدن بافق و جمعی از اهالی شهر لحظه ای از اعتراض و مبارزه باز نایستادند و گاه از شب تا صبح را در مقابل فرمانداری سر کردند.

لازم به توضیح است که با توجه به تضاد بین شورای شهر که مخالف واگذاری ۲۸ و نیم درصد سهام به شرکت فولاد خوزستان می باشد با دیگر دارو دسته های حکومتی، کارگران امکان بیشتری برای پی گیری مبارزات خود یافته و باعث تشدید تضادهای درونی آنها شدند. اما در عین حال مسئولین شورای شهر نیز کوشش نمودند از قدرت کارگران برای پیش برد مقاصد خود استفاده نمایند. بدون شک مبارزات طولانی مدت کارگران معدن سنگ آهن بافق منبع زنده ای از تجربه برای کارگران می باشد، تجربه ای که با توجه به عدم تحقق قطعی بقیه مطالبات کارگران مبارزات آینده را شکل خواهد داد.

اعتراض کارگران شرکت ماشین لنت به سلب حق اعتراض از کارگران!

به گزارش ایلنا، کارفرمای شرکت ماشین لنت سمنان کارگران این شرکت را مجبور به امضای تعهد نامه ای نموده است که حق اعتراض کارگران به شرایط احتمالی کار در این شرکت را از آنها سلب می کند. تحمیل چنین تعهد نامه بی شرمانه به کارگران در شرایطی است که سرمایه دار در طی ۱۵ ماه اخیر کارگران را مجبور به بیگاری نموده و حقوق آنان را پرداخت نکرده است. در عین حال حق سنوات و پاداش و عیدی سالهای ۹۰، ۹۱، ۹۲ و ۹۳ نیز به کارگران پرداخت نشده است. همچنین کارفرما از سال گذشته تا هم اکنون بدون ارائه دلیلی با خودسری کامل حدود ۶۰ نفر از کارگران قرار دادی کارخانه را اخراج نموده است.

در اعتراض به سلب حق اعتراض از کارگران، در اول شهریور ماه امسال کارفرما ۱۲ نفر از کارگران قرار دادی کارخانه را که در مقابل تعهد نامه اجباری پیش از امضای قرارداد مقاومت کرده بودند اخراج نمود. متعاقب این اخراجها، صبح روز چهارشنبه ۱۲ شهریور ماه، تعدادی از کارگران کارخانه ماشین لنت سمنان به همراه خانواده‌هایشان در اعتراض به اخراج و مطالبات حقوقی معوقه در مقابل فرمانداری شهرستان سمنان دست به تجمع اعتراضی زدند. در این تجمع اعتراضی **چند نفر از کارگران رسمی کارخانه به همراه خانواده‌هایشان**، معترضین را همراهی کردند. کارگران در ضمن در جهت پی گیری مطالباتشان خواستار دیدار با فرماندار شدند. قابل توجه است که مدیر عامل کارخانه در گفتگو با ایلنا ضمن تأیید این که حقوق کارگران در طی ۱۵ ماه به آنها پرداخت نشده است بیشرمانه در مورد کارگران اخراج شده مطرح کرد که: این کارگران اخراج نشده اند بلکه با اتمام قرار داد کاریشان تعدیل شده‌اند؛ و اضافه نموده کارگران علاوه بر آنکه محل کار خود را ترک می‌کنند با "اعتشاش" به ابزار کار و ماشین آلات کارخانه آسیب می‌رسانند.

ممنوعیت اشتغال زنان کارگر در کافی‌شاپ‌ها!

به دنبال اینکه روز شنبه هشتم شهریور ماه، رئیس پلیس اماکن نیروی انتظامی از طریق رسانه‌ها از ممنوعیت اشتغال زنان در کافی‌شاپ‌ها، خبر داد، رئیس اتحادیه صنف بستنی، آب میوه و کافی‌شاپ‌ها روز یکشنبه نهم شهریور ماه، در واکنش به انتشار خبر ممنوعیت اشتغال زنان در کافی‌شاپ‌ها از سوی رئیس پلیس اماکن نیروی انتظامی، بابیان اینکه تا پیش از این چنین محدودیتی در صنف کافی‌شاپ سابقه نداشته است، گفت: در حال حاضر کارگران زن با رعایت شئون اخلاقی به فعالیت‌هایی همچون صندوق داری، ثبت و تحویل سفارش مشتریان و نظافت مشغول کار هستند. مطابق مقررات؛ زنان متقاضی دریافت جواز کسب کافی‌شاپ‌ها باید در هنگام ارائه دادخواست خود یک مرد را به عنوان مباشر معرفی کنند.

زخمی و کشته شدن سه کارگر در حادثه کوره پالایشگاه بندر عباس!

در تاریخ ۲۹ مرداد سال جاری سه کارگر ساختمانی در کارگاه شرکت پیمانکاری "صنایع آذراب" که از پیمانکاران دست چندم شرکت ملی - مهندسی نفت ایران در پروژه طرح و توسعه بنزین پالایشگاه [قدیم] بندرعباس می باشد، بر اثر سقوط از داربست دچار حادثه شدند که یکی از آنان جان باخت. بنا بر گزارش روز دوشنبه ۱۰ شهریور ماه ایلنا، این سه کارگر در ارتفاع ۳۰ متری داخل بدنه دودکش‌های کوره (بویلر) پالایشگاه در حال رنگ‌آمیزی صنعتی (سند بلاست) بودند که بر اثر رها شدن شلنگ کمپرسور هوا و برخورد آن به زیر الوار ۲۰ سانتی‌متری داربست، به پایین سقوط کردند. در جریان این حادثه یکی از کارگران کشته شد، یکی دیگر که در میان میله‌های کوره (بویلر) گیر کرده بود دچار آسیب شدید شد و به اغما رفت و کارگر سوم توانست با قلاب شدن بر میله‌های داخل کوره (بویلر) تعادل خود را حفظ کرده و سالم بماند. بر اساس این گزارش نیروهای امداد و نجات با حفر سوراخی در بدنه دودکش توانستند بدن کارگری که در میان کوره (بویلر) گیر کرده بود را بیرون کشیده و به بیمارستان منتقل کنند که حال وی وخیم گزارش شده است.

اعمال خشونت مأموران دولتی در حق کودکان کار و خانواده‌هایشان در حاشیه تهران!

صبح شنبه یکم شهریور ماه، گروهی از مأموران دولتی با حمله به چادرهای محل زندگی جمعی از کودکان کار، که بیشتر اهل سیستان و بلوچستان و عمدتاً زباله‌گرد و نوازنده دوره‌گرد هستند، تلاش کردند که این کودکان و خانواده‌هایشان را از تپه‌های شنی معادن شهر قدس (قلعه حسن‌خان) دور کنند. مأموران مزبور با وحشیگری تمام ضمن آتش‌زدن چادرها و انتقال وسایل زندگی آنان به مکانی نامعلوم، با این ستم‌دیدگان برخورد نمودند.

تجمع اعتراضی کارگران بازنشسته "ایران برک" مقابل درب ورودی کارخانه!

جمعی از کارگران بازنشسته کارخانه "ایران برک" رشت در اعتراض به عدم دریافت سنوات پایان خدمت خود بعد از گذشت ۷ ماه از بازنشستگی

شان، صبح روز سه شنبه هجدهم شهریور ماه، در مقابل درب ورودی کارخانه تجمع کردند. یکی از کارگران معترض که نخواست نامش برده شود، گفت: ۱۵ نفر از کارگران باسابقه ایران برک که از ۷ ماه پیش از این واحد بازنشسته شده‌اند هنوز نتوانسته‌اند سنوات پایان خدمت خود را از کارفرما دریافت کنند. مجموع کارگران شاغل در این واحد حدود ۱۷۰ نفر می باشند که به مرور در حال بازنشسته شدن هستند. این تعداد کارگر شاغل در این واحد تولیدی ۶ ماه است که حقوق نگرفته‌اند. معوقات حقوق کارگران مربوط می‌شود به اسفند ماه سال ۹۲ به همراه ۵ ماه حقوق سال جاری. کارفرمای این کارخانه بابت بیمه کارگران به تأمین اجتماعی نیز بدهکار است که این بدهی در آینده مشکلاتی را برای بازنشسته شدن دیگر کارگران به وجود خواهد آورد.

اعتصاب شش ساعته کارگران پتروشیمی فجر!

به گزارش ایلنا: در پی اعتراضات صنفی کارگران پتروشیمی فجر در سال ۹۰، شماری از کارگران پیمانی این مجموعه به صورت کارگر رسمی با قرارداد مستقیم درآمد آمدند. با اینحال حقوق و مزایای آنان بر خلاف وعده‌های داده شده تغییر محسوسی نکرده است. بر اساس گزارش ایلنا یکی از کارگران این واحد تبدیل قرارداد این دسته از کارگران را "اسمی" خواند و افزود: از زمان تبدیل قرارداد این کارگران، حق بدی آب و هوا، حق ارتفاع، حق جذب و... در فیش حقوقی‌شان محاسبه نشده است. به همین دلیل هم روز دوشنبه ۱۰ شهریور ماه، حدود ۵۰ کارگر قرارداد مستقیم کارگاه مرکزی فجر ۱، از ساعت ۸ صبح تا ۲ بعد از ظهر در اعتراض به این شرایط دست از کار کشیدند. کارگران معترض می‌گویند اگر قرارداد مستقیم هستند چرا لباس‌های شرکت پیمانکاری رامپکو را بر تن می‌کنند و برای این شرکت کار می‌کنند و اگر زیر نظر رامپکو هستند، چرا از مزایایی که این شرکت پیمانکاری به کارگران می‌دهد، محروم هستند؟ اعتصاب دیروز با وعده‌های رئیس حراست پتروشیمی فجر برای پیگیری مطالبات کارگران در روزهای آینده پایان یافت.

اخراج چهار کارگر پروفیل ساوه، پس از تجمع اعتراضی مقابل فرمانداری ساوه!

در روز شنبه ۲۲ شهریور ماه، جمعی از کارگران کارخانه پروفیل ساوه، به دلیل به تاخیر افتادن زمان پرداخت مطالبات معوقه خود در مقابل فرمانداری ساوه دست به تجمع اعتراضی زدند. در پی این تجمع صبح روز یکشنبه بیست و سوم شهریور ماه، چهار نفر از این کارگران به دلیل آنچه که پایان

یافتن مدت قرارداد عنوان می‌شود اخراج شدند. به گزارش یکی از کارگران کارخانه پروفیل ساوه، اجتماع روز شنبه کارگران این واحد صنعتی در مقابل فرمانداری پس آن صورت گرفت که کارفرمای پروفیل ساوه طی پیغامی به کارگرانی که خواهان دریافت مطالبات معوقه خود بودند اعلام کرد که نمی‌تواند حقوق آنان را پرداخت کند. کارفرما مطرح کرده است که مطالبات مربوط به اردیبهشت ماه کارگران را تا روز ۲۵ شهریور پرداخت خواهد کرد اما پرداخت مطالبات کارگران به دلیل مشکلات تولید میسر نیست و از این پس تا نقدینگی کافی موجود نباشد هیچ تضمینی برای اجرای جدول زمانبندی وجود ندارد.

جان باختن یک کارگر بر اثر انفجار در سکوی گاز!

به گزارش ایلنا، روز یکشنبه ۹ شهریور ماه، بر اثر وقوع انفجار در شیلنگ گاز در سکوی گازی فاز ۱۶ بندر "دیر"، یکی از کارگران متخصص سکو، جان خود را از دست داد. بر اساس این گزارش، این کارگر با شلنگ‌های مخصوص، هلیک را با فشار به طبقات پایین تریق و وارد لوله‌ها می‌کرده است که به دلیل رها شدن شلینگ و انفجار شدید صورت وی بصورت کامل متلاشی می‌شود. در این حادثه به دلیل فقدان "فترهای ثابت نگهدارنده"، شلنگ رها شده و ۲۰۰ بار با شدت تمام به چهره این کارگر ماهر اصابت کرده است. در تشریح شدت این حادثه یکی از کارگران متخصص این سکو گفته است: هر گلوله‌ای که از اسلحه شلیک می‌شود فشاری برابر با ۲ (بار) وارد می‌کند و این در حالی است که در حادثه اخیر گاز با فشاری حدود ۲۰۰ (بار) به صورت این کارگر برخورد کرده است. در این خبر همچنین به سابقه تکرار چنین اتفاقاتی در سکوهای گاز و نفت اشاره شده است.

تنها ۱۰ درصد کشته‌شدگان حوادث کاری سال قبل بیمه بودند!

معاون رفاه وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی در روز پنجشنبه سیزدهم شهریور ماه، با تاکید بر این که "بخش عمده‌ای از کارگرانی که در حوادث ناشی از کار فوت می‌کنند، بیمه نیستند" اعلام کرد: بر اساس آمار وزارت کار تنها ۱۰ درصد از فوت‌شدگان حوادث کاری سال قبل (سال ۹۲) زیر پوشش بیمه تامین اجتماعی قرار داشتند. عمده کارگران فوت شده فاقد بیمه "کارگران ساختمانی" بودند. اغلب این کارگران اگر از حادثه نجات پیدا کنند زیر پوشش نهادهایی همچون سازمان بهزیستی قرار می‌گیرند و با وجود وقوع حادثه در حین انجام کار؛ بیمه تعهدی در قبال آنان ندارد.

حذف ماده ۲۷ قانون کار جهت اخراج کارگر به دلخواه سرمایه دار

با اینکه طبق آمار ارائه شده توسط وزارت کار ۹۳ درصد از کارگران در قالب قراردادهای موقت مشغول کارند و تنها ۷ درصد باقیمانده از کارگران به‌صورت "قرارداد رسمی" فعالیت می‌کنند، ایلنا از تلاش دست اندرکاران در رابطه با تغییر و یا حذف ماده ۲۷ قانون کار در قالب "طرح امنیت

شغلی کارگر و امنیت سرمایه‌گذاری کارفرما" خبر داد و نوشت که به نظر برخی از کارگران: با تغییر این ماده قانونی حتی امنیت موقت شغلی کارگران در محدوده زمان قرارداد هم از بین می‌رود و اخراج کارگر صرفاً با اتکا به سلیقه کارفرما انجام خواهد گرفت. در صورت اجرای این طرح که با هدف ظاهری "حذف قراردادهای موقت کارگران" عنوان شده تبصره‌های ۱ و ۲ ماده ۲۷ قانون کار نیز حذف خواهد شد و در این صورت "حق اخراج" موجه یا ناموجه کارفرما میسر خواهد شد و حتی قرارداد دائمی نیز معنایی نخواهند داشت. در صورت تغییر این ماده قانونی، امنیت شغلی تمامی کارگران تحت تأثیر قرار خواهد گرفت.

نگهبانان پایانه‌های شهرداری، تحت فشار مدیریت برای امضای قرارداد آزمایشی!

در روز چهارشنبه پنجم شهریور ماه، یکی از کارگران نگهبانی سازمان پایانه‌ها و پارکسوار شهرداری تهران از تشدید فشار مدیریت این سازمان برای تحمیل قراردادهای سه ماهه آزمایشی به ۱۵۰ کارگر نگهبانی این سازمان خدماتی، اطلاع داد و گفت: اجبار کارگران بخش نگهبانی پایانه‌ها و پارکسوار به امضا قرارداد سه ماهه آزمایشی در حالی است که پیش‌تر در تاریخ ۲۲ مرداد ماه جمعی از این کارگران در اعتراض به این مسئله در مقابل ساختمان شورای شهر تهران تجمع اعتراضی برپا کرده بودند.

وی یادآور شد: به دنبال این تجمع در همان روز مدیرعامل سازمان پایانه‌ها و پارکسوارهای شهرداری تهران با کارگران معترض دیدار کرد و وعده داد که مشکل آن‌ها را در ظرف مدت چند روز حل خواهد کرد. در آن جلسه این مشکل کارگران مطرح شد که چرا کارگرانی که ۶ ماه تا بازنشستگی آن‌ها مانده است باید در همان کار قبلی به صورت آزمایشی مشغول شوند. این کارگر پایانه شهرداری ادامه داد: پس از گفتگو و قول مساعد مدیر عامل، کارگران به‌کار خود بازگشتند اما در روزهای بعد اثر انگشت آن تعداد از کارگرانی که در تجمع قبلی مقابل ساختمان شورای شهر شرکت داشتند، از "دستگاه حضور و غیاب" پاک شد و بدین ترتیب از ورود آن‌ها در محل کار جلوگیری به‌عمل آمد. وی با بیان اینکه در واکنش به این وضعیت کارگران

نگهبان بار دیگر درصدد برگزاری تجمع دوباره در مقابل ساختمان شورای شهر برآمدند، گفت: این واکنش کارگران باعث شد تا بار دیگر مدیرعامل سازمان پایانه‌ها با تکذیب اتفاقات افتاده وعده پیگیری مطالبات معترضین را بدهد. با این حال در روزهای بعد مدیریت سازمان پایانه‌ها تمامی ۱۵۰ نگهبان این واحد خدماتی را به‌طور انفرادی به دفتر کار خود احضار و تلاش کرده است تا در حضور دوربین‌های عکاسی و فیلمبرداری آن‌ها را به انعقاد قرارداد آزمایشی کار وادار نماید. این کارگر بایان اینکه به دلیل فرد به فرد بودن احضار کارگران نگهبانی به مدیریت سازمان پایانه‌ها، برخی از این کارگران از امضا، قرارداد جدید خودداری و در مقابل گروهی دیگر حاضر به قبول شرایط جدید شده‌اند افزود: در این شرایط برخی از کارگران معترض در این خصوص به شورای شهر شکایت برده‌اند. بنابر گفته‌های این کارگر، کارگرانی که از امضای قرارداد جدید امتناع ورزیده‌اند، با دستور مدیریت سازمان پایانه‌ها و پارکسوار شهرداری اثر انگشت شان حذف و بیمه آن‌ها قطع شده است.

هزار نفر از کارگر پروفیل ساوه ۴ ماه حقوق دریافت نکرده‌اند!

بر اساس یک گزارش کارگری به تاریخ یکشنبه شانزدهم شهریور ماه، ۱۰۰۰ نفر از کارگران کارخانه "نورد پروفیل ساوه" ۴ ماه است که حقوق دریافت نکرده‌اند. بر اساس این گزارش معوقات حقوقی کارگران ۸ ماه بود که بعد از تجمع نخست کارگران در روز شنبه سوم خرداد ماه، سال جاری سه ماه از معوقات حقوقی به همراه عیدی و پاداش سال ۹۲ به حساب‌شان واریز شد. دومین تجمع صنفی کارگران پروفیل ساوه، روز دوشنبه ۱۰ شهریور ماه بود که در آن حدود ۱۵۰ کارگر در اعتراض به ۵ ماه حقوق معوقه در مقابل ساختمان اداری کارخانه حاضر شدند. در این گزارش از قول کارگران این واحد قید شده است که در این دوره از اعتراضات صنفی، کارگران روز چهارشنبه دوازدهم شهریور ماه، پس از دو روز اعتصاب توانستند یک ماه دیگر از معوقات حقوقی خود را که مربوط به فروردین ماه سال جاری می‌شود را دریافت کنند. در حال حاضر کارگران این واحد حقوق ماه‌های اردیبهشت، خرداد، تیر و مرداد سال جاری را از کارفرما طلب دارند.

تهدید کارگران "سامان کاشی" برای تداوم تجمعات اعتراضی خویش!

صبح روز شنبه ۱۵ شهریور ماه، حدود ۸۰ کارگر از حدود ۴۰۰ کارگر کارخانه سامان کاشی در شهرستان بروجرد در اعتراض به تعویق ۳ ماهه حقوق و بیمه مقابل فرمانداری این شهرستان تجمع کردند و خواستار دریافت مطالباتشان شدند. مطالبات کارگران به ۳ ماه حقوق و بیمه در ماههای خرداد، تیر و مرداد سال جاری مربوط می‌شد. بر اساس گزارش مزبور این کارگران از شهریور ماه سال گذشته در شرف بازنشسته شدن قرار داشتند. در این مورد یکی از کارگران این کارخانه گفت: موضوع بازنشستگی کارگران کارخانه سامان کاشی برای کارفرما اهمیتی ندارد به همین دلیل علاوه بر آنکه حقوق کارگران را پرداخت نمی‌کند، سهم بیمه ۴ درصدی‌اش را نیز برای بازنشسته شدن این کارگران به تامین اجتماعی واریز نمی‌کند. این کارگر در بخش پایانی گزارش خود با اشاره به مشکلات معیشتی بیش از ۴۰۰ کارگر به تبع تعویق ۳ ماه حقوق، افزود: با آنکه مسئولان استانی به مشکلات کارگران کارخانه سامان کاشی واقف هستند اما تاکنون اقدامی نکرده اند در نتیجه اگر امروز هم به خواسته کارگران اهمیتی داده نشود ناچار خواهیم بود برای احقاق حقوق صنفی خود به تجمعاتمان ادامه بدهیم.

جان باختن کارگر معدن کرومیت منوجان در استان کرمان!

به گزارش ایلنا، یک کارگر معدن کرومیت فاریاب منوجان (مینو جهان) واقع در استان کرمان و از اهالی دهستان نودژ روز دوشنبه ۳ شهریور ماه، در حین انجام کار، بر اثر ریزش سقف تونل این معدن، جان خود را از دست داد. بر پایه این گزارش، در پی وقوع این حادثه، فرماندار منوجان گفت "نباید یک کارگر در بدو استخدام به درون معدن فرستاده شود، بلکه ابتدا باید آموزش‌های لازم برای کار در معدن و آموزش‌های ایمنی حین کار را فرا گیرد و سپس بکار گرفته شود".

تجمع اعتراضی کارگران "ایران برک" همزمان با ورود وزیر صنعت به رشت!

جمعی از کارگران کارخانه ایران برک در اعتراض به دریافت نکردن ۶ ماه حقوق، همزمان با سفر وزیر صنعت و معدن به شهر جدید صنعتی رشت در مسیر عبور او در مقابل درب ورودی کارخانه تجمع کردند. یکی از کارگران ایران برک گفت: صبح روز ۴ شهریور ماه، کارگران ایران برک که در اعتراض به عدم دریافت ۶ ماه حقوق از ده روز پیش دست از کار کشیده بودند، همزمان با ورود وزیر صنعت، معدن و تجارت به شهر صنعتی رشت با تجمع در مقابل درب ورودی کارخانه خواستند صدای اعتراض و خشمشان را به گوش مسئولین دولتی برسانند.

جان باختن کارگر ۵۵ ساله کارخانه لبنی کوشان توس!

روز پنجشنبه ۶ شهریور ماه، یکی از کارگران قرار

دادی شرکت لبنی "فخر ترشیزکوشان توس" که مسئولیت نگهداری را در این شرکت بر عهده داشت، بر اثر سقوط در کانال فاضلاب جان خود را از دست داد. بر اساس این گزارش برادر این کارگر، دلیل وقوع این حادثه را رعایت نشدن اصول ایمنی در کارخانه کوشان توس ذکر کرد و گفت: برادرم در روز حادثه مشغول بر طرف کردن نشت لوله‌هایی بود که به صورت غیر استاندارد به هم "رزوه" شده بودند. وی بر اساس آنچه دوربین‌های مدار بسته کارخانه نشان می‌دهند مشغول بر طرف کردن نشتی لوله‌ها با نخ ورپلاستیک بوده که یکی از لوله‌های ۴۰ تا ۵۰ سانتی از رزوه رها شده و وی را به درون کانالی به ارتفاع حدوداً ۳ متری پرتاب کرده است. جسد این کارگر از ساعت سه و ۲۶ دقیقه تا ساعت ۷ بعد از ظهر روز پنجشنبه درون کانال آب شناور بوده و کسی متوجه وقوع حادثه نشده است. بر اساس مشاهدات و نظر بازرسی اداره کار محل وقوع حادثه با چنین ارتفاعی فاقد حفاظ و نرده بوده و ایمنی لازم را برای جلوگیری از سقوط احتمالی کارگران نداشته است.

تجمع کارگران "نگین سبز خاورمیانه" در اعتراض به ۳ ماه حقوق معوقه!

۸۰ نفر از کارگران شرکت "نگین سبز خاورمیانه" بندر امام از ظهر روز شنبه ۱۵ شهریور ماه، در اعتراض به تعویق ۳ ماه حقوق و محاسبه نشدن ۸ ماه بیمه در مقابل اداره کل بنادر و کشتیرانی اهواز دست به تجمع زدند. یکی از کارگران معترض که نخواست نامش فاش شود به ایلنا گفت: ما به نمایندگی از تمامی کارگران شرکت "نگین سبز" اینجا حاضر شده‌ایم و نسبت به نادیده گرفته شدن حقوق قانونی و صنفی خود اعتراض داریم. وی با اشاره به تهدید جدی کارفرما در برابر این اقدام اعتراضی کارگران ادامه داد: ۲۰۰ کارگر شرکت "نگین سبز خاورمیانه" از ابتدای انعقاد قرارداد این شرکت در آبان‌ماه سال ۹۱ دارای معوقات حقوقی و مشکلات بیمه‌ای هستند. بیش از ۱۰۰ نفر از کارگرانی که از قبل در استخدام نگین سبز خاورمیانه بودند، ۳۶ ماه در فهرست بیمه تامین اجتماعی کارفرما قرار نگرفته‌اند و ۱۰۰ نفر از کارگران شرکت پیمانکار قبلی (روبیان) نیز دارای ۸ ماه معوقه حقوقی هستند.

فروش محصولات کارخانه توسط کارگران!

یک گزارش کارگری به تاریخ دوشنبه ۱۰ شهریور ماه، خبر داد که حقوق کارگران کارخانه شیشه آبگینه قزوین از طریق فروش بخشی از شیشه‌های تولید شده توسط کارگران پرداخت شده است. بر اساس

این گزارش از آنجا که این کارخانه فعالیت تولیدی ندارد کارگران مجبور شده اند مطالبات خود را به صورت غیر نقدی با فروش محصولات کارخانه دریافت کنند. این کارگران که تا مرداد ماه ۴ ماه حقوق معوقه داشتند، دستمزد ماه‌های اردیبهشت و خرداد را با فروش بخش زیادی از شیشه‌های تولید شده تامین کرده اند و آنان انتظار دارند که مابقی مطالبات معوقه خود را به همین صورت دریافت کنند. بر مبنای این گزارش کارگران این کارخانه در چهارم شهریورماه جاری با تجمع اعتراضی در محوطه کارخانه خواستار دریافت مطالبات معوقه خود و همچنین از سرگیری فعالیت کارخانه شدند که متأسفانه کارفرما پاسخ قانع‌کننده‌ای برای کارگران نداشت. اما به دنبال این اعتراض در نهایت پس از مذاکرات طولانی با کارفرما، صورت جلسه‌ای تنظیم شد که در آن کارگران را مجاز به فروش ۱۲۰ هزار متر از شیشه‌های تولید شده کارخانه برای پرداخت مطالبات معوقه‌شان می‌کرد.

۵ ماه حقوق کارگران اتوبان همدان ساوه، پرداخت نشده است!

در روز چهارشنبه دوازدهم شهریور ماه، یکی از کارگران شاغل در پروژه اتوبان همدان- ساوه استان همدان از عدم پرداخت حقوق کارگران این پروژه اطلاع رسانی کرد و گفت، ۳۰ کارگر این شرکت، ۵ ماه است که حقوق دریافت نکرده‌اند در حالیکه عوارض این اتوبان همیشه از رانندگان اخذ می‌شود. وی در ادامه افزود، پرداخت نکردن به موقع حقوق کارگران، تعدیل و اخراج‌های دسته جمعی کارگران، قراردادهای سفید امضاء و حوادث ناشی از کار بزرگترین مشکلات جامعه کارگری است.

۴ سال مطالبات معوقه کارگران بازنشسته و تجمع در مقابل استانداری!

صبح روز شنبه ۱ شهریور ماه، جمعی از کارگران بازنشسته نساجی مازندران در اعتراض به ۴ سال مطالبات معوقه در مقابل استانداری مازندران تجمع کردند. این کارگران که تعداد آن‌ها بیش از ۱۵۰ نفر برآورد می‌شود در جریان این تجمع خواستار دیدار با استاندار شدند اما تا کنون موفق به این دیدار نشده‌اند. این گزارش به نقل از کارگران بازنشسته می‌افزاید، پس از سه سال از بازنشسته شدن حدود ۴۰۰ کارگر کارخانه نساجی مازندران، هنوز با وجود دریافت نکردن سنوات زمان بازنشستگی خود حدود ۳۱ ماه حقوق دوران اشتغال خود را نیز دریافت نکرده‌اند.

۵۵ کارگر بلاتکلیف سیمان لوشان، شغل می‌خواهند!

جان باختن چهار کارگر به علت گاز گرفتگی در چاه خانگی!

به گزارش معاون عملیات آتش‌نشانی بندرعباس، عصر روز چهارشنبه ۱۲ شهریورماه، چهار کارگر بعد از ورود به یک چاه خانگی بر اثر گازگرفتگی شدید، جان خود را از دست دادند. به دلیل نبود امکانات و تجهیزات لازم، گروه‌های امداد و نجات شهرستان رودان (بندرعباس) پس از ۱۳ ساعت توانستند پیکرهای بی‌جان چهار کارگر مزبور که از اهالی روستای جوزیر، دهستان بخش رودخانه در شهرستان رودان (بندرعباس) بودند را از چاه بیرون بیاورند.

پرداخت نشدن ۲ ماه حقوق و بیمه کارگران قند کامیاب!

مجموع ۱۵۰ کارگر کارخانه قند کامیاب دلیل تعطیلی‌های مکرر کارخانه امنیت شغلیشان را در مخاطره می‌بینند. حقوق ماه‌های دی و بهمن سال گذشته و نیمی از حقوق مرداد ماه سال جاری کارگران این کارخانه هنوز پرداخت نشده و همچنین کارگران بابت دو ماه بیمه سال ۹۲، طلبکار هستند.

جان باختن سه مقنی بر اثر گاز گرفتگی در گنبد کاووس!

روز شنبه یکم شهریور ماه، رئیس اورژانس ۱۱۵ شهرستان گنبد کاووس از کشته شدن سه کارگر مقنی بر اثر گاز گرفتگی چاه در این شهرستان خبر داد و گفت: این کارگران که در حال لایروبی چاه کشاورزی در حد فاصل روستای "پشمک پناده" و "حاجی بالخان" بودند دچار گازگرفتگی در چاه شدند. بر پایه این گزارش، یکی از این کارگران قبل از رسیدن ماموران اورژانس توسط اهالی به بیمارستان منتقل شده بود و دو تن دیگر توسط ماموران اورژانس از چاه خارج شدند اما متأسفانه هر سه نفر بر اثر گاز گرفتگی چاه در محل جان باخته بودند.

کارگران بیکار شده ایران صدرا در ارومیه، ۹ ماه حقوق طلبکاراند!

روز چهارشنبه پنجم شهریور ماه، جمعی از

به پرداخت نشدن مطالبات مزدی و بیمه‌ای خود در محوطه کارخانه تجمع کردند. در این واحد صنعتی نزدیک به هزار کارگر مشغول به کارند که دستمزد ماه‌های خرداد، تیر و مرداد سال جاری را دریافت نکرده‌اند. بر اساس این گزارش، کافرهای این واحد صنعتی بابت حق‌بیمه کارگران به سازمان تامین اجتماعی بدهکار است به طوری که حق بیمه مربوط به خرداد ماه سال گذشته کارگران حدود ۲ هفته پیش به سازمان تامین اجتماعی پرداخت شده است. در پی تجمع صبح امروز مدیریت کارخانه به کارگران وعده داد که تا پایان هفته حقوق خردادماه را پرداخت خواهد کرد. اما با توجه به اینکه بدحسابی کارفرما تا این لحظه هزینه‌های زیادی را متوجه خانواده‌های کارگران این واحد صنعتی کرده است کارگران نسبت به عملی شدن وعده‌های مدیریت کارخانه چندان خوشبین نیستند.

۴ ماه بدون حقوق برای کارگران «نمک‌زدایی پتروپارت»!

ایلنا روز جمعه چهاردهم شهریور ماه، گزارش داد که کارگران پروژه نمک‌زدایی شرکت پتروپارت که ۷۰ کارگر رسمی و ۳۰ کارگر پیمانی هستند، امسال تنها حقوق فروردین ماه را دریافت کرده‌اند و هنوز حقوق و مزایای اردیبهشت، خرداد، تیر و مرداد سال جاری را دریافت نکرده‌اند. ضمن اینکه در جریان اعتصابات کارگری سال گذشته، دو تن از کارگران اخراج شده‌اند. بر اساس این گزارش، پیش از این، کارگران در سال گذشته نیز حقوق خود را با ۹ ماه تاخیر دریافت می‌کردند که در اعتراض اقدام به اعتصاب کرده بودند. کارفرمای پروژه نمک‌زدایی پتروپارت، در طول سال‌جاری بیش از ۲۰ کارگر اهل شهرستان هفتکل را به دلیل اعتراض اخراج کرده است و به جای برخی از ایشان از نیروهای غیر بومی استفاده می‌کند. شرکت پتروپارت در سال ۸۷ در شهرستان هفتکل استان خوزستان راه‌اندازی شد و پروژه‌های اجرایی کارگاهی مانند ایستگاه‌های تقویت فشار را در دست دارد، پروژه نمک‌زدایی یکی از پروژه‌های بزرگ نفت در حوالی روستای چمن‌لاله است.

۷ ماه تلاش بی‌مزد ۱۰۳ کارگر کارخانه ایرانیت کرمان!

یکی از کارگران کارخانه "ایرانیت کرمان" روز شنبه ۱۵ شهریور ماه، از تاخیر ۷ ماهه در پرداخت حقوق ۱۰۳ نفر از کارگران این کارخانه اطلاع داد. کارخانه ایرانیت کرمان از فروردین ماه سال ۹۱ به دلیل استفاده از ماده خطرناک آزبست دچار مشکل تولید شده و کارفرما از ۷ ماه پیش مدعی شده است که توان مالی خود را برای پرداخت حقوق کارگران از دست داده است.

اخبار این ماهنامه منعکس کننده گوشه ای از شرایط زندگی، کار و مبارزات کارگران ایران و موقعیتی است که سرمایه داران زانو صفت برای کارگران ما به وجود آورده اند. این اخبار در خود رسانه های رژیم نیز (عمدتاً در گزارشات اینستا) انعکاس یافته اند.

یکی از کارگران پیمانی کارخانه سیمان لوشان ضمن تأکید بر بلاتکلیفی ۵۵ نفر از کارگران در نتیجه تعطیلی این واحد تولیدی، در روز چهارشنبه دوازدهم شهریور ماه به خبرگزاری ایلنا گفته است که در صورت واگذاری معادن سنگ سیمان لوشان به سیمان خزر باید امنیت شغلی کارگرانی که ۱۳ ماه حقوق نگرفته‌اند، تضمین شود. این کارگر در ادامه افزود، سال گذشته از مجموع ۱۸۰ کارگر این واحد ۱۵۰ نفر که تحت قرارداد یک شرکت پیمانکاری بنام "خوشابند خزر" بودند در دو مرحله (در تاریخ سه شنبه ۳۱ تیر ماه، ۷۶ کارگر و جمعه ۳۱ مرداد ماه، ۷۴ کارگر) اخراج شده‌اند. از مجموع کارگران بیکار شده کارخانه سیمان لوشان هم اکنون ۵۵ کارگر پیمانی و ۱۷ کارگر رسمی باقی مانده‌اند که همچنان بلاتکلیف بوده و منتظر بازگشایی مجدد کارخانه و بازگشت به کار خود هستند.

بلاتکلیفی کارگران سیمان لوشان استان گیلان و تجمع اعتراضی آنها در تهران!

کارگران قراردادی سیمان لوشان در استان گیلان، صبح روز دوشنبه ۲۴ شهریور ماه، با سفر به تهران در اعتراض به بلاتکلیفی ۵۵ نفر از همکارانشان در نتیجه تعطیلی این واحد تولیدی، مقابل ساختمان بنیاد مستضعفان تجمع کردند. یکی از کارگران معترض که در این تجمع اعتراضی حضور یافته، به ایلنا گفت: مشکلات کارگران سیمان لوشان از مرداد ماه سال ۹۲ زمانی آغاز شد که دولت وقت به بهانه‌های مختلف این واحد صنعتی را تعطیل اعلام کرد. ۱۸۰ نفر از کارگران کارخانه سیمان لوشان قبل و بعد از تعطیلی کارخانه (مردادماه ۹۲) طی چند مرحله اخراج شده‌اند؛ از مجموع کارگران بیکار شده کارخانه سیمان لوشان هم اکنون ۵۵ کارگر پیمانی و ۱۷ کارگر رسمی با سوابق ۱۰ تا ۱۸ سال باقی مانده‌اند که همچنان بلاتکلیف بوده و منتظر بازگشایی مجدد کارخانه و بازگشت به کار خود هستند. بخش دیگری از نگرانی‌های کارگران سیمان لوشان به اقدامات اخیر مدیر عامل جدید سیمان لوشان بر می‌گردد که قصد داشت تجهیزات و ماشین‌آلات کارخانه را به صورت ضایعات به فروش برساند که با هوشیاری کارگران از این اقدام جلوگیری به عمل آمد.

تجمع اعتراضی کارگران نورد و لوله صفا، در محوطه کارخانه!

صبح روز یکشنبه بیست و سوم شهریور ماه، کارگران کارخانه نورد و لوله صفا، در اعتراض

کارگران بیکار شده پروژه "پل میان گذر" دریاچه ارومیه که زیر نظر شرکت "صنایع دریایی ایران صدرا" فعالیت دارند، با امضاء طوماری از پرداخت نشدن حدود ۹ ماه حقوق معوقه خود خبر دادند. به گزارش ایلنا، در این نامه که به امضای حدود ۳۰ کارگر پروژه پل میان گذر دریاچه ارومیه رسیده است، به رعایت نشدن حداقل حقوق صنفی کارگران از سوی شرکت پیمانکاری صنایع دریایی "صدرا" اشاره شده و در آن آمده است: از آبان ماه سال گذشته که شرکت صدرا فعالیت خود را در دریاچه ارومیه محدود کرد ما کارگران شاغل در این پروژه هنوز نتوانسته‌ایم مطالبات معوقه خود را از پیمانکار شرکت صنایع دریایی ایران صدرا وصول کنیم. از سال ۸۲ که شرکت صنایع دریایی ایران صدرا فعالیت خود را در پروژه پل میان گذر ارومیه آغاز کرد، ۴۰۰ کارگر مشغول به کار شدند اما تا امروز تعداد کارگران شاغل در این پروژه به ۳۰ نفر کاهش یافته است.

در بخش پایانی این نامه امضاء کنندگان تصریح کردند که با اتمام پروژه مزبور، بزودی کارگاههای مستقر در اطراف پل میان گذر دریاچه ارومیه توسط مسئولین صنایع دریایی (ایران صدرا) جمع آوری می‌شود و کارگران نگرانند که در این صورت دستشان از دریافت مطالباتشان کوتاه شود.

به دو هزار کارگر شهرداری بروجرد دو ماه حقوق پرداخت نشده است!

روز سه شنبه چهارم شهریور ماه، یکی از کارگران شهرداری بروجرد از عدم پرداخت دو ماه حقوق به حدود دو هزار کارگر خدماتی و فضای سبز شهرداری خبر داد و اظهار داشت، از مجموع دو هزار کارگر شهرداری بروجرد حدود هزار نفر با نظارت شهرداری تحت مسئولیت شرکت‌های پیمانکاری مشغول بکارند و اضافه کرد که تاخیر در پرداخت حقوق کارگران بارها اتفاق افتاده است.

عدم پرداخت مطالبات کارگران ایلاف خاوران توسط کارفرمای چینی!

جمعی از کارگران کارخانه ایلاف خاوران پارسینان نیشابور، روز شنبه یکم شهریور ماه، به دلیل این که کارفرمای چینی این کارخانه در روزهای تعطیل بدون پرداخت حق اضافه کاری، آنان را به کار می‌گیرد، به اعتراض برخاستند. کارفرما بیمه و حقوق کارگران مربوط به روزهای تعطیلات را واریز نکرده است. کارگران کارخانه ایلاف خاوران همچنین در مابقی ایام سال نیز برای دریافت مرخصی با کارفرمای خود دچار مشکل هستند.

کارگران "هرم طلایی شرق" سه ماه حقوق دریافت نکرده اند!

روز یکشنبه دوم شهریور ماه ۴۰ تن از کارگران کارخانه خوراک دام زیر مجموعه شرکت "هرم طلایی شرق" در نیشابور با ارسال نامه ای نسبت به تاخیر سه ماهه حقوق خود، اعتراض کردند.

در این نامه تأکید گشته که کارفرمای این واحد، قانون کار را در پرداخت حقوق، بیمه، اضافه کاری، حق اولاد، حق مسکن و سایر مزایای قانونی، رعایت نمی‌کند و با اینکه دریافتی کارگران در هر ماه ۴۶۵ هزار تومان است که حتی از رقم تعیین شده "حداقل مزد" بدون حقوق جانبی نیز کمتر است اما باز هم پرداخت حقوق کارگران از فروردین ماه سال جاری تا تاریخ ۱۳ مرداد ماه، سه ماه به تاخیر افتاده است. بر اساس نامه کارگران "هرم طلایی شرق"، کارفرمای این کارخانه حقوق کارگران را در ماه‌های فروردین و اردیبهشت سال جاری بر اساس حقوق سال قبل محاسبه و به حساب کارگران واریز کرده است و کارگران مابقی حقوق خود را طلب کارند.

کارگران هرم طلایی شرق در بخش دیگری از نامه خود با اشاره به نوع قرارداد کارگران این کارخانه که به صورت سفید امضاء منعقد شده است، مطرح کرده اند که: ما کارگران کارخانه "هرم طلایی شرق" با تهدید به اخراج، قراردادهای کار خود را امضاء می‌کنیم و در طی چندین سالی که در این واحد مشغول کار هستیم فقط پایان سال ۹۱ عیدی و پاداش کارگران پرداخت شده و مابقی سال‌ها - چه قبل و چه بعد از آن تاریخ - پاداش، سنوات و... که از پایه مزد قانونی نیز کمتر است پرداخت نشده است.

۱۶۰ کارگر کارخانه لبنی پالود "پالو پارسینان" چهار ماه حقوق دریافت نکرده‌اند!

یکی از کارگران شاغل کارخانه لبنی "پالود پارسینان" در نیشابور در روز یکشنبه دوم شهریور ماه، از تأخیر حدود چهار ماه در پرداخت حقوق ۱۶۰ کارگر قراردادی این کارخانه خبر داد و اظهار داشت: شرکت صنایع لبنی پالود پارسینان تولید کننده محصولات لبنی در شهرک صنعتی خیام نیشابور است که در چندین سال اخیر کارفرما به بهانه گسترش بحران در صنایع لبنی و کمبود نقدینگی، حقوق کارگران را با تاخیر پرداخت می‌کند. او اظهار داشت که در شرایطی که محصولات این کارخانه به برخی کشورهای همجوار مانند تاجیکستان، افغانستان و کردستان عراق و تعدادی از کشورهای منطقه خلیج فارس صادر می‌شوند، تاخیر در پرداخت حقوق برای کارگران سؤال برانگیز شده است.

اما مدیر عامل کارخانه صنایع لبنی پالود با وقاحت تمام ضمن تکذیب تعویق حقوق کارگران این واحد تولیدی، گفت: از مجموع ۲۰۰ کارگر این کارخانه فقط حقوق ۱۷ کارگر حدود سه ماه به تعویق افتاده است. آنهم صرفاً به این دلیل که آنها در موعد مقرر به واحد مالی کارخانه مراجعه نکرده‌اند. وی در ادامه گفت: برخی کارگران دو تا سه ماه حقوق نمی‌گیرند و بعد یکجا حقوق خود را وصول می‌کنند!

محدود کردن تولید، پاسخ اعتراضی کارگران آجر پزی نکا، به کارفرما!

کارفرمای کارخانه آجر پزی نکا مدعی است که به دلیل کمبود نقدینگی و مشکلاتی که در زمینه فروش محصولات خود دارد، توان پرداخت به موقع حقوق کارگران (به تعداد ۸۰ نفر) و سایر هزینه‌های جانبی کارخانه را ندارد. علاوه بر ۲ ماه حقوق، بخش قابل توجهی از حق بیمه کارگران نیز از طرف کارفرما به سازمان تأمین اجتماعی پرداخت نشده است. به همین دلیل کارگران این کارخانه از روز شنبه ۲۲ شهریور ماه، با محدود کردن تولید کارخانه آجر پزی نکا، اعتراض خود را ابراز کرده اند.

برخوردهای ظالمانه کارفرمای شرکت گسترش مانا ساز شهرستان آبیگ با کارگران!

به گفته یکی از کارگران کارخانه گسترش مانا ساز که یکی از شرکت‌های معتبر در تولید قطعات سنگین بتنی و فلزی در داخل کشور است برخورد ظالمانه مدیران داخلی، نگرانی‌های جدی را برای کارگران این کارخانه به وجود آورده است. به عنوان مثال مدیران داخلی کارخانه بویژه در بخش حراست برای این که بتوانند مانع ادامه فعالیت دو کارگر رسمی در این کارخانه شوند، با ترفند ها و به بهانه های مختلف آنها را تحت فشار قرار می دهند. از جمله آنها دو کارگر مذکور را همچون بردگان وادار کرده اند که در زیر آفتاب سوزان بدون هیچ سایبانی نگرهانی دهند. اجبار این کارگران برای اجرای اوامر مدیران آن است که در صورت عدم رضایت به انجام این کار طبق قانون و بنا به خواست کارفرما اخراج می‌شوند. این کارگران که به ترتیب ۴ و ۲۰ سال در کارخانه سابقه کار دارند علاوه بر آنکه از لحاظ مالی تأمین نمی‌شوند در بیرون کارخانه و زیر آفتاب سوزان تابستان امنیت جانی نیز ندارند. در ضمن لازم به تأکید است که

تظاهرات در حمایت از کارگران در ترکیه

در اعتراض به سقوط ۱۰ کارگر در ترکیه از یک ساختمان ۳۲ طبقه و کشته شدن آنها در تاریخ ۱۷ شهریور، تظاهراتی در خیابان های استانبول بر پا شد که طی آن تظاهرات کنندگان خشم خود از سهل انگاری در موارد ایمنی در محیط های کار در ترکیه را ابراز داشتند. پلیس ضدشورش برای متفرق کردن تظاهر کنندگان از شلیک گاز اشک آور و ماشین آب پاش به تظاهرات کنندگان استفاده کرد.

اعتصاب گسترده کارگران فست فود در آمریکا

روز پنجشنبه ۱۳ شهریورماه کارگران رستوران های عرضه "غذای فوری" در بیش از ۱۵۰ شهر آمریکا، اعتصاب گسترده ای را برای افزایش دستمزدها به میزان ۱۵ دلار در ساعت برپا کردند. به گزارش "یورونیوز" این بزرگترین اعتصاب و اعتراض برای دستیابی به دستمزد بهتر در آمریکا می باشد که تاکنون سابقه نداشته است. مسئول برنامه ریزی جنبش مبارزه برای "هر ساعت ۱۵ دلار" در این باره گفته است: "ما قصد داریم اعتصاب را به سراسر کشور بکشانیم. ما از کارگران می خواهیم که هنگام ظهر دست از کار بکشند و یا محل کار را ترک کنند." کارگران فست فودها در آمریکا فقیرتر از کارگران سایر رستوران ها هستند و بطور متوسط برای هر ساعت کمتر از ۸ دلار دریافت می کنند.

تجمع کارگران ایران کف

ساعت ۹ صبح روز پنجشنبه ۱۱ اردیبهشت حدود ۴۰ نفر از کارگران بازنشسته ایران کف مقابل اداره مرکزی تأمین اجتماعی رشت واقع در خیابان گلزار تجمع کردند. این کارگران که بیش از یکسال از زمان بازنشسته شدنشان می گذرد خواستار دریافت حق السعی خود هستند که به هر کارگر در حدود بیست میلیون تومان تعلق می گیرد. کارفرمای این شرکت در زمان بازنشستگی کارگران از پرداخت این پول امتناع ورزیده بود و با کلاهبرداری آنها را بازنشسته کرده بود. از آنجا که این کارخانه در حال حاضر مالک ۲/۵ هکتار از ۵ هکتار زمین خود می باشد خواسته کارگران بازنشسته فروش ۲/۵ هکتار زمین کارخانه و تسویه حق السعی آنها از طریق این درآمد می باشند. در جریان این تجمع اعتراضی کارگران چند بار با صدای بلند صلوات فرستادند که به دنبال آن سر و کله مأموران لباس شخصی و اطلاعات برای ارباب کارگران پیدا شد. این مأموران کارگران را به سالن آمفی تئاتر تأمین اجتماعی هدایت کرده و از آنها با چای و شیرینی پذیرایی کردند. سپس معاون مدیرکل به کارگران قول داد هر چه سریعتر نسبت به پرداخت مطالبات کارگران اقدام کند.

دستگاه سمند خبر داد و اعلام داشت، این کارگر خدمات شهری شهرداری قم، از نیروهای شرکت "دهکده سبز پوش" ناحیه یک منطقه سه قم بود که در شرایطی که در حال انجام کار بود، یک خودرو سمند سفید رنگ که با سرعت بالا در بلوار زائر در حال حرکت بود، با وی برخورد کرد. بر اساس این گزارش، شهردار منطقه ۳ قم تاکید کرده که این کارگر خدمات شهری در حین انجام وظیفه لباس پاکبانی را به تن داشته. نظیر این حادثه سه ماه پیش نیز اتفاق افتاده بود که در این سانحه نیز یک پاکبان شهرستان قم جان خود را از دست داد.

جان باختن یک کارگر مخابرات در شهرستان زرنند!

به گزارش دهیار روستای ارجمندیه شهرستان زرنند، یکی از کارگران شرکت پیمانکاری اداره مخابرات زرنند روز دوشنبه ۳ شهریور ماه، در حالی که بر روی تیرک در ارتفاع ۱۰ متری از سطح زمین مشغول تعویض و تعمیر کابل خطوط تلفن در این روستا بود، دچار برق گرفتگی شد و جان باخت. این کارگر به قصد تعمیر خطوط تلفن روستا در ارتفاع ۱۰ متری قرار داشت که برق گرفتگی باعث سقوط و مرگ او شد.

جان باختن دو کارگر بر اثر ریزش تونل فاضلاب شهری بافق!

سرپرست اورژانس بافق صبح دوشنبه ۳ شهریور ماه، خبر داد که در حادثه ریزش آوار در یکی از کانال های در دست احداث فاضلاب شهری در محدوده انتهای خیابان شیخ محمدتقی بافق، ۳ کارگر زیر آوار خاک های این کانال مدفون شده بودند که یکی از آنها در دقایق اولیه نجات پیدا کرد. اما بدلیل انبوه خاک های ریزش کرده در این کانال، عملیات نجات دو کارگر دیگر بیش از ۴۰ دقیقه به طول انجامید. پس از خارج کردن این دو نفر، اقدامات اولیه درمانی جهت احیا توسط پرسنل مرکز اورژانس ۱۱۵ بافق انجام و سپس انتقال به بیمارستان نیز انجام شد ولی متأسفانه تلاش ها موفقیت آمیز نبود و این دو کارگر فوت کردند.

یک کارگر ساختمانی پس از سقوط از طبقه سوم ساختمان، جان خود را از دست داد!

بعد از ظهر روز شنبه هشتم شهریور ماه، یک کارگر ساختمانی هنگام کار در یک واحد مسکونی در خیابان ۱۷ شهریور شاد آباد تهران به دلیل رعایت نشدن اصول ایمنی حین کار تعادلش را از دست داد و از طبقه سوم به ته چاله آسانسور سقوط کرد. بر اساس این گزارش، جسد این کارگر ۵۵ ساله در شرایطی که بطور بسیار وخیم در چاهک آسانسور افتاده بود توسط گروه های امداد و نجات به بیرون انتقال پیدا کرد.

کارفرما با ادعای کمبود نقدینگی، از پرداخت به موقع حقوق خرداد، تیر و مردادماه سال جاری کارگران و سایر هزینه های جانبی کارخانه خود داری نموده است. این کارخانه ۱۳۰ کارگر شاغل دارد که کارفرما فقط حقوق ۲۰ کارگری که کمتر از ۹۰۰ هزار تومان دریافتی دارند را پرداخت کرده است. از مجموع کارگران این کارخانه فقط ۱۶ نفر کارگر دائمی هستند و مابقی با قرارداد موقت کار می کنند که قرار داد کاری شان هر سه ماه یکبار تمدید می شود.

در ادامه خبر فوق آمده است که سرانجام یکی از این دو کارگر رسمی که مورد برخوردهای ظالمانه کارفرمای شرکت گسترش مانا قرار گرفته بودند، با وجود تحمل فشارها و ترفندهای مدیران، به دلیل پی گیری مطالبات صنفی اش اخراج شد. کارگر اخراجی مزبور درباره اخراجش به اینا گفت: صبح روز یکشنبه (۹ شهریور) کارفرما در حالی از ورود من به کارخانه جلوگیری کرد که در روزهای سه شنبه و چهارشنبه (۴ و ۵ شهریور) نیز برای چندمین بار موقتاً اخراج شده بودم. موضوع از این قرار است که از سه سال پیش که من در این واحد به عنوان یک کارگر ساده مشغول به کار شدم، کارفرما با من قرار دادی امضاء نکرد و این روند ۸ ماه طول کشید. از این رو من ناچار شدم به اداره کار آبیک شکایت کنم. با پی گیری شکایت من در اداره کار، هیئت تشخیص این اداره در دو مرحله کارفرما را مکلف به بازگشت من به کار و به دلیل انجام کار بدون قرارداد، کارفرما را موظف به استخدام رسمی من کرد. اما از آن روز کارفرما که حاضر نبود به رای هیات تشخیص تمکین کند به بهانه های مختلف با حضور من در کارخانه مخالفت می کرد و با روش های مختلف سعی کرد من را وادار به ترک کار کند. او با اشاره به اینکه هدف کارفرما از وارد کردن فشارهای روحی و روانی به او، استعفای اجباری اش بود گفت: مدیر داخلی کارخانه من را هر چند روز یکبار از کارخانه اخراج می کند. کارفرمای کارخانه از من خواسته است روزی ۸ ساعت باید در محیط خارج از کارخانه در فضای باز و بدون سایبان نگهداری بدهم و در این مدت با وجود کنترل دوربین های مدار بسته حق استراحت ندارم. چند روز گذشته من از کارفرمای کارخانه درخواست سایبان کردم که این موضوع بهانه ای شد تا کارفرما من را اخراج کند و از ورود من به کارخانه جلوگیری نماید. اما علیرغم همه این واقعیات رئیس کارخانه گسترش مانا ساز می گوید: این کارگر مشغول به کار است و اخراج نشده است. وی مدعی شد که این کارگر بخش نگهداری که هم اکنون در محوطه خارج از کارخانه مسئول مراقبت از خودروهای پرسنل کارخانه است خوب کار نمی کند و در ساعات کاری خود با پهن کردن روزنامه و کارتن می خوابد.

جان باختن یک پاکبان ۷۰ ساله شهرداری در قم!

روز شنبه یکم شهریور ماه، شهرداری منطقه ۳ قم، از کشته شدن یک پاکبان ۷۰ ساله در حین انجام کار، در بستر رودخانه قم، بر اثر برخورد یک

برای آشنائی با دیدگاه ها و تحلیل های چریکهای فدائی خلق ایران از سایتهای زیر دیدن کنید.

www.siahkal.com

www.ashrafdehghani.com

برای تماس با چریکهای فدایی خلق ایران با نشانی زیر مکاتبه نمایید

BM BOX 5051

LONDON

WC1N 3XX

ENGLAND

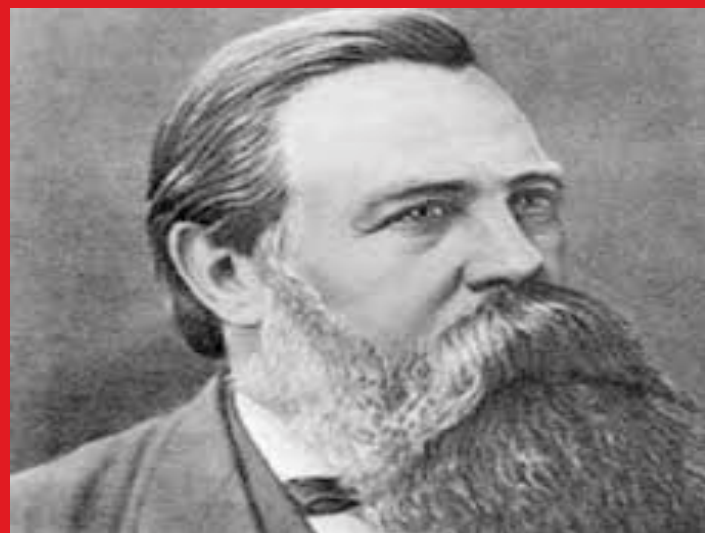
آدرس پست الکترونیک

E-mail

ipfg@hotmail.com

چریکهای فدائی خلق ایران

“زمانی که فردی به فردی دیگر آسیب جسمی وارد می آورد، آن هم آسیبی که به مرگ وی بیانجامد، این را ما قتل غیر عمد می نامیم، و هنگامی که شخص ضارب از پیش بداند که آسیب وارده به مرگ طرف مقابل منجر خواهد شد آنگاه عمل او را قتل عمد می نامیم. هنگامی که جامعه صد ها پروتتر را در چنان وضعی قرار می دهد که آن ها بطور حتم به دام مرگی زودرس و غیر طبیعی می افتند، مرگی به همان اندازه ناشی از اعمال خشونت که مرگ در اثر شلیک گلوله و یا به ضرب شمشیر، وقتی جامعه هزاران انسان را از شرایط لازم حیات محروم ساخته و آن ها را در شرایطی قرار می دهد که در آن قادر به زندگی کردن نیستند، وقتی که آن ها را به زور چوب قانون مجبور می سازد که در این شرایط بمانند تا مرگ که نتیجه اجتناب ناپذیر این شرایط است فرا رسد وقتی جامعه می داند و به خوبی هم می داند که این هزاران نفر اجباراً قربانی این شرایط خواهند شد، و با وجود این، شرایط مربوطه را برقرار نگاه می دارد، این عمل جامعه یک نوع قتل عمد است درست مثل قتل عمد توسط یک فرد، قتلی پنهانی و خائفانه، قتلی که هیچ کسی نمی تواند در قبال آن از خویشتن دفاع کند. قتلی که ظاهراً قتل نیست، زیرا که کسی قائل را نمی بیند، زیرا که مرگ این قربانی چونان مرگی طبیعی به نظر می آید چرا که در آن، تعرض به عمل آمده بیشتر ناشی از بی عملی است تا انجام وظیفه. ولی در هر حال در اینجا ارتکاب به قتل عمد، محرز است“

(فردریک انگلس، “وضع طبقه کارگر در انگلستان“)

بر قرار باد جمهوری دمکراتیک خلق به رهبری طبقه کارگر